

PROP DE VOSALTRES

Reflexions sobre participació

Benvolguts diocesans:

Per a aquest curs he demanat a tots els catòlics i a les seves comunitats un esforç notable de reflexió sobre la vida cristiana en general y sobre la qualitat i la quantitat d'accions de la nostra diòcesi. Ha transcorregut més d'un mes des del començament de curs i em sembla que tots tenen la suficient informació de l'objectiu diocesà per a aquests pròxims mesos. Volem pensar, parlar i escoltar per, entre tots, dissenyar el futur immediat de les nostres comunitats. D'entrada comptem amb l'acció de l'Esperit Sant que ens dona alè i ens acompanya perquè mai ens separem de les indicacions de Jesús i seguim amb més coherència els seus mandats. Ara fa falta que tots nosaltres ens posem en marxa per aconseguir el que és millor per a la nostra Església.

A partir de la informació que tots heu rebut, és convenient i responsable per la meua part que us animi a la participació. No desitjo que ningú se senti espectador de la nostra realitat eclesial sinó actor en un gran repartiment que té com a protagonista principal a Jesucrist. Ell és qui marca els ritmes dels temps, del llenguatge, dels silencis,

de les pregàries, de les mil preocupacions i mancances dels germans, de la meravellosa i permanent celebració de la seva Passió, Mort i Resurrecció. És el centre i el fonament de l'Església i de la nostra vida cristiana. Contínuament ens demana el mateix Senyor a cadascú de nosaltres que siguem la seva ment, el seu cor, les seves mans i peus per continuar la seva obra en aquest temps i en aquest lloc concret on hem rebut el baptisme, ens han educat en la fe, hem posat a disposició dels altres les nostres qualitats i hem enfortit les comunitats de pertinença. Ara us demano que doneu un pas més en l'intent de confeccionar un pla pastoral per a un temps determinat.

La participació que us sol·licito té un senzill mètode d'actuació que tots vosaltres coneixeu i que segur que ja l'apliqueu. Us el recordo.

Pregueu. Que l'oració sigui l'esperó principal de les vostres trobades. Al principi i al final. Els qui no pugueu trobar-vos a les reunions o escriure les vostres aportacions, dediqueu un temps i una sincera actitud de pregària per aquesta nostra intenció eclesial.

Parleu. M'agradaria que ho féssiu amb llibertat, amb sinceritat, manifestant sempre la vostra esti-

ma i el vostre respecte pels altres i per l'Església. Que les vostres paraules no siguin ofensives, malintencionades o falses.

Escolteu. És molt important exercitar l'escolta. Necessitem aprendre a guardar silenci quan els altres parlen i a escoltar les seves argumentacions. No pretenguem tenir sempre nosaltres la raó. No vulguem imposar les nostres idees. Escoltem, si guem humils i donem més importància a les opinions alienes.

Compregueu les idees, accepteu els bons sentiments, acompanyeu els desitjos dels vostres semblants. Que el diàleg no sigui una espècie d'arma per atrinxerar-se o per dominar l'altre.

Busqueu sempre la unitat. Trebal·leu per la comunió. Tot això és un regal de Déu que estem obligats a desenvolupar amb el treball i l'esforç diaris. És també un repte.

Quants més participeu, més enriquidor serà el resultat final. Us agraeixo sincerament la vostra col·laboració. Es perllongarà durant tot aquest curs.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Pregària Interreligiosa per la Pau

El Teatre de l'Acadèmia Mariana va acollir, el dia 4 d'octubre, la Pregària Interreligiosa per la Pau. Organitzada per la Delegació d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós del Bisbat de Lleida, hi van participar representants de deu tradicions religioses de la ciutat de Lleida.

Cada grup va deixar brollar del cor la seva pregària, amb ordre i respecte, posant la Pau que tant anhelem al bell mig. Cada religió, amb les seves actituds i actuacions. Prenent com a repte el lema d'aquest any, «Actuem per la Pau?», seguirem pregant a Déu i posant el nostre esforç dia a dia.

CERCA DE VOSOTROS

Reflexiones sobre participación

Queridos diocesanos:

Para este curso he pedido a todos los católicos y a sus comunidades un esfuerzo notable de reflexión sobre la vida cristiana en general y sobre la calidad y la cantidad de acciones de nuestra diócesis. Ha transcurrido más de un mes desde el inicio de curso y me parece que todos tienen la suficiente información del objetivo diocesano para estos próximos meses. Queremos pensar, hablar y escuchar para, entre todos, diseñar el futuro inmediato de nuestras comunidades. De entrada contamos con la acción del Espíritu Santo que nos alienta y acompaña para que nunca nos separemos de las indicaciones de Jesús y sigamos con más coherencia sus mandatos. Ahora hace falta que todos nosotros nos pongamos en marcha para conseguir lo mejor para nuestra Iglesia.

Tras la información que todos habéis recibido, es conveniente y responsable por mi parte que os anime a la participación. No deseo que nadie se sienta espectador de nuestra realidad eclesial sino actor en un gran reparto que tiene como protagonista principal a Jesucristo. Él es quien marca los ritmos de los tiempos, del lenguaje, de los silencios, de las plegarias, de las mil preocupaciones y carencias de los hermanos, de la maravillosa y permanente celebración de su Pasión, Muerte y Resurrección. Es el centro y el fundamento de la Iglesia y de nuestra vida cristiana. Continuamente nos pide el mismo Señor a cada uno de nosotros que seamos su mente, su corazón, sus manos y pies para continuar su obra en este tiempo y en este lugar concreto donde hemos recibido el bautismo, nos han educado en la fe, hemos puesto a disposición de los demás nuestras cualidades y hemos fortalecido las comunidades de pertenencia. Ahora os pido que deis un paso más en el intento de confeccionar un plan pastoral para un tiempo determinado.

La participación que os solicito tiene un sencillo método de actuación que todos vosotros conocéis y que seguro que ya lo aplicáis. Os lo recuerdo.

Rezad. Que la oración sea el acicate principal de vuestros encuentros. Al principio y al final de los mismos. Quienes no podáis encontraros en las reuniones o escribir vuestras aportaciones, dedicad un tiempo y una sincera actitud de plegaria por esta nuestra intención eclesial.

Hablad. Me gustaría que lo hicierais con libertad, con sinceridad, manifestando siempre vuestro cariño y vuestro respeto por los demás y por la Iglesia. Que vuestras palabras no sean ofensivas, malintencionadas o falsas.

Escuchad. Es muy importante ejercitar la escucha. Necesitamos aprender a guardar silencio cuando los demás hablan y a escuchar sus argumentaciones. No pretendamos tener siempre nosotros la razón. No queramos imponer nuestras ideas. Escuchemos, seamos humildes y demos más importancia a las opiniones ajenas.

Comprended las ideas, aceptad los buenos sentimientos, acompañad los deseos de vuestros semejantes. Que el diálogo no sea una especie de arma para atrincherarse o para dominar al otro.

Buscad siempre la unidad. Trabajad por la comunión. Todo ello es un regalo de Dios que estamos obligados a desarrollar con el trabajo y esfuerzo diarios. Es también un reto.

Cuanto más participéis, más enriquecedor será el resultado final. Os agradezco sinceramente vuestra colaboración. Se prolongará a lo largo de todo este curso.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

L'arxiprestat Perifèria inicia el curs

Com cada any, l'arxiprestat Perifèria ha iniciat el curs pastoral amb una reunió dels Consells de Pastoral de les parròquies i unitats pastorals que el componen. L'acte va tenir lloc el 10 d'octubre als locals parroquials de la Bordeta, i van assistir-hi una vintena de persones.

Aquesta primera reunió del curs va tenir per objectiu presentar el Pla Pastoral de la diòcesi perquè els diferents participants el portin als respectius Consells de Pastoral i el treballin a nivell de parròquies durant tot el curs.

Enguany el Bisbat, per ajudar a elaborar el proper Pla Pastoral, va presentar una guia de treball amb tot un seguit de qüestions. Treballar-les pot ser útil per a revisar la tasca pastoral de cada parròquia, detectar els reptes evangèlics d'avui dia i veure com respondre-hi. Caldrà fer propostes concretes que siguin viables, i també revisar si tot el que ara es

fa és necessari, o només es fa per rutina.

El temps que la Perifèria s'ha marcat per realitzar-ho és fins al dia 8 de febrer de 2020, en què hi haurà una nova reunió per posar en comú el treball realitzat i, així, poder presentar al Bisbat una proposta conjunta.

Durant la reunió, també es va informar que durant aquest mes el bisbe Salvador realitzarà la Vi-

sita Pastoral a les parròquies de l'arxiprestat.

La reunió finalitzà amb la poesia a la Mare de Déu, *Una mare en el cel*, recitada pel seu autor, el Sr. Rodrigo Larios, i que ha estat guardonada amb el premi de l'Ajuntament de Vila-sana, en el darrer Certamen Marià de la Mare de Déu de l'Acadèmia de Lleida.

Conxita López Torres

Commemorem la III Jornada de les Persones Pobres

Per commemorar la III Jornada de les Persones Pobres, el dissabte 16 de novembre, la Xarxa d'Entitats d'Acció Caritativa i Social ha programat diversos actes. A les 11 hores, s'ha previst un acte a la plaça Sant Francesc en el qual s'entregarà un extracte del missatge que el papa Francesc ha escrit amb motiu d'aquesta jornada. El seu títol: «No es veurà defraudada l'esperança dels pobres» (Sl 9,19). A continuació s'ha previst una taula rodona, que tindrà lloc a la parròquia de Sant Pere. Hi participaran dos usuaris de les entitats que atenen a persones pobres, un tècnic d'alguna d'aquestes entitats i un representant de la societat civil lleidatana.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

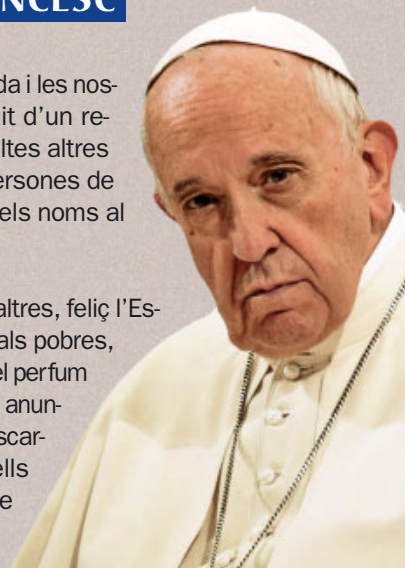

@Pontifex: «Un sembrador de pau i d'esperança sap esperar, confia; assumeix les desil·lusions de la seva sembra, però mai no deixa d'estimar el camp la cura del qual li ha estat encarregada» (8 de setembre).

@Pontifex: «El Senyor és el primer de confiar en vosaltres i us convida que també confieu en vosaltres mateixos; us convida a animar-vos, units a Ell, per escriure la pàgina més bonica de les vostres vides» (8 de setembre).

@Pontifex: «La nostra vida i les nostres capacitats són fruit d'un regal teixit entre Déu i moltes altres mans silencioses de persones de qui només coneixerem els noms al Cel» (8 de setembre).

@Pontifex: «Feliços vosaltres, feliç l'Església dels pobres i per als pobres, perquè viu impregnada del perfum del seu Senyor, viu alegre anunciant la Bona Nova als descarrats de la terra, a aquells que són els preferits de Déu» (9 de setembre).

«Els Claretians mirem de posar el cor en cada cosa que fem»

El pare claretia Dion Nandut, nascut a Indonèsia l'any 1982, fa unes setmanes va ser nomenat nou superior de la comunitat de Lleida. Li hem fet una entrevista perquè ens parli de la seva vocació i de la tasca que fan els claretians a la nostra ciutat.

Com i quan et va néixer la vocació? I per què vas decidir fer-te claretia?

Crec que la vocació de Déu té el seu procés. I m'explicaré. Dels 12 als 15 anys vaig estar al Seminari Menor Diocesà de Ruteng, la meua ciutat d'origen. Vaig continuar els meus estudis a una escola pública, i va ser al darrer curs de Batxillerat quan vaig conèixer la tasca dels claretians, quan un d'ells va venir a fer una xerrada a la meua escola. Ja tenia la vocació de ser missioner. Llavors, l'any 2001, va ser quan vaig sol·licitar entrar al Seminari Major dels Claretians, a l'illa de Timor, i em van acceptar.

Quins destins has tingut i quines tasques has desenvolupat?

El primer destí fou Madrid, per continuar els meus estudis. Era l'any 2008. El 2012, el lleidatà P. Josep M. Abella, superior general i actualment bisbe auxiliar d'Osaka, al Japó, m'incorporà a la província claretiana de Catalunya, formant part de diverses comunitats catalanes. El 29 de juny de 2013 vaig ser ordenat prevere a Vic. Fa uns dos anys que vaig arribar a Lleida on hi tenim una comunitat de quatre claretians, la majoria més grans de 80 anys. També col·laboro en la pastoral del Col·legi Pare Claret, de Valls.

Com afrontes el càrrec de superior de la comunitat de claretians de Lleida?

L'afronto com una experiència important en la meua vida. Vaig acceptar el càrrec amb la confiança de comptar amb l'estimació dels meus germans de comunitat. Fer de superior de tan bona gent no em sembla pas tan difícil ni espectacular. Em sento acollit i estimat per ells. Això facilita molt la missió que se m'ha confiat. Més que superior soc un germà de la comunitat. És veritat que els meus germans són grans, però són grans missioners i grans persones, i sovint treballen més que jo. Són missioners incansables. M'ajuden a formar-me

i aprofundir més la meua vocació de missioner claretia.

Quina és la missió dels claretians?

És el servei missioner de la Paraula, fent conèixer i viure la Bona Nova de Jesús per tots els mitjans possibles. Ser deixebles de Jesús per encendre a tot el món el foc de l'amor de Déu. Tenim una bona Mestra que té un gran cor maternal. Ens diem i som fills del seu Cor Immaculat. Mirem de posar molt de cor en cada cosa que fem.

Quins reptes teniu com a congregació i com es concretaran a Lleida?

Seguir ensenyant la Paraula de Déu a partir del curs de Bíblia, seguir promovent l'acompanyament i la formació espiritual i catequètica de famílies, infants, adolescents i joves a partir de la catequesi familiar, i afavorir l'atenció als més febles a través d'Enllaç Solidari (una ONG dels claretians de Catalunya) i de Càritas.

REFLEXIONS

Déu és Déu de vius

Avui són els saduceus els qui volen posar a prova Jesús.

Els saduceus eren un grup social de la classe alta, format per comerciants, terratinents, empresaris... Racionalistes pragmàtics, eren mal vistos per la gent senzilla del poble. Religiosament només reconeixien la Llei jueva. I no acceptaven la resurrecció dels morts. Políticament eren condescendents amb el domini romà a Palestina perquè en treien beneficis econòmics. Amb la destrucció de Jerusalem per part dels romans l'any 70, van quedar molt en evidència i gairebé desapareixen de l'escena social.

Els saduceus doncs, per ridiculitzar la creença en la resurrecció dels morts, posen un exemple inspirat en la llei del levirat però exagerant-lo. El levirat pretenia conservar la família: si un home jove moria sense fills, el seu germà solter es casava amb la viuda per donar descendència i fills al difunt.

Jesús respon negant que el matrimoni perduri en l'altra vida, les circumstàncies de la vida terrena no es reproduïen en la vida eterna on els cossos són transformats. La vida dels ressuscitats serà tan diferent i tan nova que no ens serveixen les comparacions amb les situacions que nosaltres coneixem.

En la seva resposta, Jesús afegeix un altre tema: «Déu és Déu de vius». Quan Jesús respon als saduceus que el Senyor és «el Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob», els diu que Déu és Déu de vius i no de morts. Posa llum a un fort convenciment dels creients: si l'home ve de Déu, si el té per Pare, vol dir que la vida humana no pot plantejar-se sense aquesta constant referència a Déu, al Déu de la vida, encara que les circumstàncies del nostre món ens parlen de destrucció i de mort.

Déu és font inesgotable de vida. Amb el pas dels anys, la mort no va deixant Déu sense els seus fills i filles. Ell els ha creat, en té cura, els defensa, se'n compadeix i rescata la seva vida de la mort.

Quan nosaltres plorem que els hem perdut a la terra, Déu els contempla plens de vida en el seu amor de Pare.

Els creients sabem que un dia, més enllà dels fracassos i de la mort física, aconseguirem la plenitud en la vida infinita de Déu.

Mn. Ramon Sàrries

AGENDA

- **Dimarts, 12 de novembre.** A les 17 h, conferència de Vida Creixent: «Eumenisme: Esglésies coptes», a càrrec del Pare Vilarrubias. IREL.
- **Dijous, 14 de novembre.** A les 19.30 h, conferència: «La cura de la salut de mana acompanyar», a càrrec de Montse Esquerda. IREL.
- **Dissabte, 16 de novembre.** A les 10 h, formació permanent d'Animadors de Comunitat a l'IREL.
- **Dissabte 16 i diumenge 17 de novembre.** Horaris per determinar: Visita Pastoral del bisbe Salvador a la Parròquia Sant Antoni M. Claret.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 11. □ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Sa 1,1-7 / Sl 138 / Lc 17,1-6]. Sant Martí de Tours (†397), bisbe, abans monjo, originari de Pannònia; sant Menna, oficial siríac mr. (Alexandria, s. III).
- 12. ■ **Dimarts** [Sa 2,23-3,9 / Sl 33 / Lc 17,7-10]. Sant Josafat, bisbe coadjutor de Póloz i mr. (1623) per la unitat dels cristians; sant Emilià (Millán) de la Cogolla, ermità a La Rioja.
- 13. ■ **Dimecres** [Sa 6,2-12 / Sl 18 / Lc 17,11-19]. Sant Leandre, bisbe de Sevilla (s. VI); sant Dídac

(Diego) d'Alcalà, religiós franciscà a Sevilla (†1463); sant Estanislau de Kostka, rel. jesuïta; sant Nicolau I el Gran, papa (858-867).

14. ■ **Dijous** [Sa 7,22-8,1 / Sl 118 / Lc 17,20-25]. Sant Serapi, primer màrtir mercedari; sant Josep Pignatelli, prev. jesuïta; santa Veneranda, vg.

15. ■ **Divendres** [Sa 13,1-9 / Sl 18 / Lc 17,26-37]. Sant Albert el Gran (†1280), bisbe de Ratisbona i doctor de l'Església (dominicà), patró dels naturalistes; sant Eugeni, bisbe

de Toledo; sant Leopold (s. XII), noble, patró d'Àustria.

16. ■ **Dissabte** [Sa 18,14-16;19,6-9 / Sl 104 / Lc 18,1-8]. Santa Margarida d'Escòcia (†1093), reina, nascuda a Hongria; santa Gertrudis (1256-1303), verge cistercenca a Helfta.

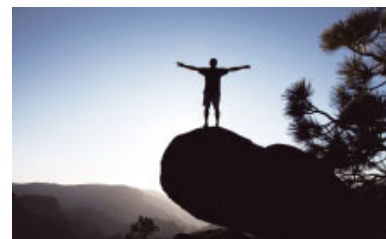
17. ■ **Diumenge vinent**, XXXIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [MI 3,19-20a / Sl 97 / 2Te 3,7-12 / Lc 21,5-19]. Santa Isabel d'Hongria (1207-1231), princesa viuda, serventa dels malalts; sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocesarea (s. III).

Diuenge XXXII de durant l'any (C)

COMENTARI

Tenim la certesa de la nostra resurrecció

Ens atensem al final de l'any litúrgic i l'accent de les lectures recau sobre el tema de la resurrecció. A l'evangeli uns *saduceus* que *neguen que els homes hagin de ressuscitar* plantegen una qüestió per fer veure que la resurrecció és absurda: una dona que, segons la llei del levirat, s'ha casat successivament amb set germans i tots moriren sense deixar fills. Aquesta dona, en la resurrecció, ¿de quin dels set serà l'esposa? Perquè tots set s'hi havien casat. És com dir-li a Jesús: t'adones com n'és d'absurda la resurrecció?

Però Jesús els dona dues respostes molt clares: *En el món que vindrà i en la resurrecció dels morts no es casaran; pel fet de tenir part en la resurrecció són iguals que els àngels i són fills de Déu.* És a dir, en la resurrecció les relacions entre home i dona seran molt diferents de les que tenim ara; la resurrecció no és una simple continuació de la vida, sinó una vida nova i diferent, una vida de plenitud que difícilment podem comprendre des d'aquí la terra. La segona raó és que *Moisès diu que el Senyor és Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob. Déu no és Déu de morts sinó de vius perquè, per a ell tots viuen.*

Aquesta fe en la resurrecció la veiem clarament afirmada en un dels primers testimonis de l'AT. És la meravellosa escena d'una mare que perdrà tots els seus set fills. En el fragment que llegim veiem que el segon fill afirma clarament: *El Rei del món, als qui morim per les seves lleis, ens ressuscitarà a una vida eterna.* El tercer també afirma, estenen les mans: *Les havia rebudes del cel, però per fidelitat a les lleis del cel no les planyo i espero recobrar-les d'allà dalt.* I el quart diu: *És bo confiar en l'esperança que Déu ens dona de ressuscitar-nos perquè tu no ressuscitarà pas a la vida.* El mateix Pau afirma: *El nostre Pare ens ha concedit per la seva gràcia un consol etern i una bona esperança.* La certesa de la resurrecció futura ens omple de consol etern, d'una immensa esperança, i de la seguretat d'una vida plena i total.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del segon llibre dels Macabeus (2Ma 7,1-2,9-14)

En aquells dies, set germans, que havien estat detinguts amb la seva mare, eren forçats pel rei, sota la tortura d'assots i de fuets, a menjar carn de porc, que la Llei prohibia. Un d'ells, parlant per tots, digué: «Què vols saber de nosaltres amb aquest interrogatori? Estem disposats a morir abans que violar les lleis rebudes dels nostres pares.» El segon, a punt d'expirar digué: «Tu ens pots privar d'aquesta vida, botxí, però el Rei del món, als qui morim per les seves lleis, ens ressuscitarà a una vida eterna.» Després d'aquests va ser torturat el tercer. Tragué la llengua de seguida, tan bon punt li ho demanaren, estengué les mans sense por i digué amb una noble generositat: «Les havia rebudes del cel, però per fidelitat a les lleis del cel no les planyo i espero recobrar-les d'allà dalt.» El rei mateix i els de la seva comitiva quedaren corpresos de la valentia d'aquell noi, que tenia per no res el dolor de les tortures. Mort aquest, turmentaren el quart amb la mateixa crueltat. A punt d'expirar deia: «Ara que morim a mans dels homes, és bo de confiar en l'esperança que Déu ens dona de ressuscitar-nos, perquè tu no ressuscitaràs pas a la vida.»

▶ Salm responsorial (16)

R. *Quan em desvetlli, us contemplaré fins a saciar-me'n, Senyor.*

Escolteu-me, Senyor, demano justícia, / escolteu el meu clam; / oïu atentament la meva defensa, / surt de llavis que no enganyen. R.

Els meus passos no abandonen els camins prescrits, / avancen segurs per les vostres rutes. / Us invoco, Déu meu, i sé que em respondreu; / us invoco, Senyor, escolteu el que us demano. R.

Protegiu-me a l'ombra de les vostres ales. / Jo vinc a veure-us demanant justícia. / Quan em desvetlli, us contemplaré fins a saciar-me'n. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 2,16-3,5)

Germans, que Jesucrist mateix, el nostre Senyor, i Déu, el nostre Pare, que ens ha estimat tant i ens ha concedit per la seva gràcia un consol etern i una bona esperança, conforti els vostres cors i els faci constants en tota mena d'obres bones i de bona doctrina. Finalment, germans, pregueu per nosaltres: que la Paraula del Senyor es propagui per tot arreu i sigui glorificada com ho ha estat entre vosaltres, i que Déu ens alliberi dels homes irresponsables i dolents, perquè no tothom té la fe. El Senyor és fidel. Ell us farà constants i us guardarà del Maligne. Us tenim tota la confiança en el Senyor, i sabem que tot això que us recomanem ja ho feu i continuareu fent-ho. Que el Senyor encamini els vostres cors a estimar Déu i sofrir amb constància com ho feu Jesucrist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 20,27.34-38) (Versió abreujada)

En aquell temps, uns saduceus anaren a trobar Jesús. Els saduceus neguen que els homes hagin de ressuscitar. Jesús els respongué: «En el món present els homes i les dones es casen, però els qui Déu considerarà dignes de tenir un lloc en el món que vindrà i en la resurrecció dels morts no es casaran, perquè ja no podran morir mai més. Pel fet de tenir part en la resurrecció són iguals que els àngels i són fills de Déu. I que els morts han de ressuscitar, Moisès mateix ho deixa entendre en el passatge de la Bardissa que no es consumia, quan diu que el Senyor és el Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob. Déu no és Déu de morts, sinó de vius, perquè, per a ell tots viuen.»

▶ Lectura del segundo libro de los Macabeos (2Mac 7,1-2.9-14)

En aquellos días, sucedió que arrestaron a siete hermanos con su madre. El rey los hizo azotar con látigos y nervios para forzarlos a comer carne de cerdo, prohibida por la ley. Uno de ellos habló en nombre de los demás: «¿Qué pretendes sacar de nosotros? Estamos dispuestos a morir antes que quebrantar la ley de nuestros padres». El segundo, estando a punto de morir, dijo: «Tú, malvado, nos arrancas la vida presente; pero, cuando hayamos muerto por su ley, el Rey del universo nos resucitará para una vida eterna». Después se burlaron del tercero. Cuando le pidieron que sacara la lengua, lo hizo en seguida y presentó las manos con gran valor. Y habló dignamente: «Del Cielo las recibí y por sus leyes las desprecio; espero recobrarlas del mismo Dios». El rey y su corte se asombraron del valor con que el joven despreciaba los tormentos. Cuando murió este, torturaron de modo semejante al cuarto. Y, cuando estaba a punto de morir, dijo: «Vale la pena morir a manos de los hombres, cuando se tiene la esperanza de que Dios mismo nos resucitará. Tú, en cambio, no resucitarás para la vida».

▶ Salmo responsorial (16)

R. *Al despertar me saciaré de tu semblante, Señor. Señor, escucha mi apelación, / atiende a mis clamores, / presta oído a mi súplica, / que en mis labios no hay engaño. R.*

Mis pies estuvieron firmes en tus caminos, / y no vacilaron mis pasos. / Yo te invoco porque tú me respondes, Dios mío; / inclina el oído y escucha mis palabras. R.

Guárdame como a las niñas de tus ojos, / a la sombra de tus alas escóndeme. / Yo con mi apelación vengo a tu presencia, / y al despertar me saciaré de tu semblante. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Tes 2,16-3,5)

Hermanos: Que el mismo Señor nuestro, Jesucristo, y Dios, nuestro Padre, que nos ha amado y nos ha regalado un consuelo eterno y una esperanza dichosa, consuele vuestros corazones y os dé fuerza para toda clase de palabras y obras buenas. Por lo demás, hermanos, orad por nosotros, para que la palabra del Señor siga avanzando y sea glorificada, como lo fue entre vosotros, y para que nos veamos libres de la gente perversa y malvada, porque la fe no es de todos. El Señor, que es fiel, os dará fuerzas y os libraré del Maligno. En cuanto a vosotros, estamos seguros en el Señor de que ya cumplís y seguiréis cumpliendo todo lo que os hemos mandado. Que el Señor dirija vuestros corazones hacia el amor de Dios y la paciencia en Cristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 20,27.34-38) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús, dirigiéndose a los saduceos, que dicen que no hay resurrección, les dijo: «En este mundo los hombres se casan y las mujeres toman esposo, pero los que sean juzgados dignos de tomar parte en el mundo futuro y en la resurrección de entre los muertos no se casarán ni ellas serán dadas en matrimonio. Pues ya no pueden morir, ya que son como ángeles; y son hijos de Dios, porque son hijos de la resurrección. Y que los muertos resucitan, lo indicó el mismo Moisès en el episodio de la zarza, cuando llama al Señor: «Dios de Abrahán, Dios de Isaac, Dios de Jacob». No es Dios de muertos, sino de vivos: porque para él todos están vivos.»